

Küçük Orman Terzisi

Yavuz DEMİRKIRAN

Küçük Orman Terzisi

Yavuz DEMİRKİRAN

Yeşil ormanın kalbinde, Miko adında küçük bir maymun yüksek bir incir ağacında yaşırdı. Sıcak kahverengi tüyleri, açık kahverengi bir yüzü ve parlak kehribar rengi gözleri vardı. Uzun, kıvrık kuyruğu dalla dala sallanırdı. Miko becerikli parmaklarıyla bir şeyler yapmayı çok sevdi ve her zaman cebi sarmaşık ipiyle dolu yaprak yeşili bir önlük giyerdi.

Bir sabah Miko parlak bir iğne ve bir makara sarmaşık ipi buldu. 'Terzi olacağım!' diye sevinçle bağırdı ve iğneyi kulağının arkasına sıkıştırdı. Boynuna ölçü almaya yarayan bir sarmaşık bağladı. 'Bütün dostlarıma yağmurluk yapacağım,' dedi, 'böylece kimse orman yağmurunda ıslanmayacak.' Kehribar rengi gözleri fikirlerle parıltıladı.

Miko'nun ilk müşterisi Tilly'ydi; pürüzsüz yeşil derili ve kocaman altın rengi gözlü minik bir ağaç kurbağasıydı. Tezgâhına zıpladı. 'Beni kuru tutacak bir yağmur pelerini istiyorum,' dedi. Miko onu sarmaşığıyla ölçtü ve minik mavi bir pelerin dikti. Harika görünüyordu. 'Yağmurda dene,' dedi gururla.

O öğleden sonra kara bulutlar ormanın üzerine çöktü. Büyük bir tropik fırtına ağaçların arasından uğuldayarak geçti. Tilly yeni mavi peleriniyle dışarı zıpladı ama yağmur hemen içinden geçti. 'Eyvah,' dedi damlayarak ve dürüstçe geri zıplayarak. 'Çok güzel görünüyor Miko, ama ben sıırılsıklamım.' Miko'nun kuyruğu sarktı. İlk tasarımı başarısız olmuştu.

Miko pes etmedi. 'Daha iyi bir fikir bulmalıyım,' dedi tüy demetini kaşıyarak. Yağmurun kocaman yağmur ormanı yapraklarına düşüşünü izledi. Su, parlak damlalar hâlinde yapraklardan kayıp gidiyordu. 'Yapraklar kuru kalıyor!' diye bağırdı. 'Şekilleri suyu kaydırıyor olmalı.' Geniş bir yaprak kopardı ve onu dikkatle inceledi.

Tam o sırada genç fil Bumba pat pat yürüyerek yanlarından geçti. Yuvarlak ve sağlamdı; sarkık kulakları ve kısa hortumu vardı. 'Ben de yağmurluk alabilir miyim?' diye sordu. 'En büyük benim, o yüzden en büyük yağmurluk bana gerek.' Miko sarmaşığıyla Bumba'nın geniş sırtını ölçtü. 'Elimden geleni yapacağım,' dedi ve şimdiden yaprak şekillerini düşünmeye başladı.

Miko bütün gün büyük yaprak şeklinde parçaları olan geniş, gri-kahverengi bir panço üzerinde çalıştı. Onu sarmaşık bir kemerle bağladı. Bumba şık görünüyordu ama panço ağır ve katıydı. 'Biraz hantal oldu,' dedi Bumba nazikçe, 'ama denediğin için teşekkürler.' Miko gülümsedi. 'Bir sonraki fırtınada deneriz,' dedi.

Tukan Olive, kocaman turuncu gagası parlayarak aşağı uçtu. Katlanmış bir yaprak şeklindeki küçük kırmızı bir başlık takıyordu. 'Yağmurluk yaptığını duydum,' dedi başını yana eğerek. 'Benimki omuzlardan sızdırıyor.' Keskin gözlü ve pratiktir. 'Yaprakların nasıl üst üste bindiğine bakmalısın,' diye ekledi gagasıyla işaret ederek.

Miko Olive'in kırmızı yaprak başlığını izledi. Yaprığın kendi üzerine nasıl katlandığını ve suyun kayıp gitmesini sağladığını gördü. 'Üst üste binen yapraklar!' diye soluğu kesildi. 'İşte sır bu.' Daha fazla yağmur ormanı yaprağı toplamaya koştu; şekillerini ve yağmuru nasıl kaydındıklarını inceledi. Kehribar rengi gözleri heyecanla büyüdü. 'Tasarımları düzeltebilirim,' dedi.

Sonraki fırtına hızlı ve şiddetli geldi. Tilly mavi peleriniyle dışarı zıpladı ama su dikiş yerlerinden içeri sızdı. Bumba'nın pançosu sarktı ve sırtını ıslattı. Olive'in başlığı göğsüne damladı. 'Yine hepimiz ılandık,' dedi Tilly ama nazıkçe gülümsedi. 'Endişelenme Miko. Bir yolunu bulacaksın.' Miko başını salladı, kararlıydı.

Miko büyük bir yaprağın altına oturdu ve derin derin düşündü. Etrafındaki yapraklara baktı: geniş olanlar, dar olanlar ve fincan gibi katlananlar. Suyun onların pürüzsüz, cilalı üst yüzeylerinden nasıl kayıp gittiğini ve şekillerinin kiremit gibi nasıl üst üste bindiğini fark etti. 'Yaprakları tam olarak kopyalamalıyım,' dedi. 'Kuru kalmanın anahtarı onların şekli.'

Miko taze sarmaşık ipi ve büyük bir iğneyle yeniden başladı. Balık pulları gibi üst üste binen yaprak şeklinde parçalar kesti. Su kayıp gitsin diye onları dikti. Tilly için sivri yaprak başlıklı minik mavi bir pelerin yaptı. Bumba için geniş, üst üste binen parçaları olan hafif bir panço. Olive için katlanmış kenarlı kırmızı bir başlık.

Sonraki fırtına geldiğinde hayvanlar incir ağacının altında toplandı. Önce Tilly zıpladı. Yağmur yeni pelerinininden parlak damlalar hâlinde kayıp gitti. 'Kuruyum!' diye sevindi. Bumba pat pat dışarı çıktı ve pançosu kocaman bir yaprak gibi suyu kaydırdı. Olive'in başlığı gagasını kuru tuttu. 'Başardın Miko!' diye bağıldılar hep birlikte.

Miko gururla parladı. Yaprak yeşili önlüğü yağmurla beneklenmişti ama yüreği sıcacıktı. 'Siz olmasaydınız başaramazdım,' dedi. 'Tilly bana doğruyu söyledi, Olive yaprakları gösterdi, Bumba da sabırlıydı.' Hayvanlar onu yumuşacık, kuru kucaklarıyla kucakladılar. Orman fırtınası gürlemeye devam etti ama kimsenin umurunda değildi.

O günden sonra küçük orman terzisi Miko ünlendi. Hayvanlar yaprak şeklindeki yağmurlukları için her yerden geldi. Ölçü sarmaşığını ve iğnesini hep yanında tuttu, yardıma her zaman hazırды. 'Her sorunun bir şekli vardır,' demeyi severdi. 'Sadece yapraklara bakman yeter.' Ve orman, yağmurda bile neşeli kaldı.

Küçük orman terzisi, yaratıcılığın günlük sorunları çözebileceğini öğrenmişti. Dostları kuru ve mutlu kaldı ve hep birlikte yağmurda oynadılar. Tilly zıpladı, Bumba pat pat yürüdü, Olive kırmızı başlığıyla taklalar attı. Miko onları izledi ve gülümsedi. 'İyi bir fikir,' dedi, 'bir yaprak gibidir—suyu kaydırır ve seni sıcacık tutar.'